

Ovaj prijevod sastoji se
od 10 stranica/17 listova
Broj ovjere 9/04-17
Datum: 23.04.2017.

Ovjereni prijevod s poljskog jezika

**INTERVJU SA SVEĆENIKOM NADBISKUPOM
BOLESŁAWOM PYLAKOM SA NADOPUNOM
(RAZGOVARA WOJCIECH CHUDZIŃSKI)**

Neznanje je opasno

**Sa svećenikom nadbiskupom Bolesławom Pylakom
razgovara Wojciech Chudziński**

Fotografija: Jarosław Pijarowski

Postoje svećenici, koji na sve što je vezano uz bioenergoterapiju, radiesteziju te povezanim pojavama imaju jedno objašnjenje: vrag, vrag i još jednom vrag. Da barem tvrde da je to njihovo privatno gledište, no oni drže da propovijedaju nauku Crkve. To nije nauka Crkve, vjerujte mi!

Prof. dr hab. Bolesław Pylak (rođen 1921) – umirovljeni nadbiskup nadbiskupije u Lublinu. Za svećenika zaređen 29 lipnja 1948, posvećen za biskupa – 29 svibnja 1966. 27 lipnja 1975 preuzeo biskupiju u Lublinu kao dijecezanski biskup, a nakon reorganizacije struktura Katoličke Crkve u Poljskoj te podizanju biskupije u Lublinu do ranga nadbiskupije, 1992. g. postao njezin prvi nadbiskup. 14 lipnja 1997 otišao u mirovinu. Kao nadbiskup bio je poznat po velikoj otvorenosti. Stanovnici Lublina spominju da ga se moglo zvati doslovce u svako doba dana i noći. Nikad nije odbio pomoći.

• **Svećeniče Nadbiskupe, na problem čuda ste naišli - može se reći – osobno, nikako ne teoretski, godinu dana nakon svećeničkog zaređenja. Tada je naime došlo do nevjerojatnog događanja u Katedrali u Lublinu. Kako spominjete te događaje?**

– 3 srpnja 1949 godine obilježavali smo obljetnicu posvete Bezgrješnom Srcu Marijinom. U jednom trenutku, nakon mise, na bočnom stupu crkve, gdje se nalazi slika Majke Božje, vjernici su primijetili nešto neobično. Po licu Marije tekla je suza. Reakcija ljudi koji su to gledali, bila je spontana: počeli su se glasno moliti. Informacija o pojavljivanju čuda brzo se proširila i u kratkom vremenu mnoštvo je ispunilo katedralu. Nakon što je prošlo samo par dana za „čudo iz Lublina”, kako je fenomen prozvan, znala je već cijela Poljska. Počela su hodočašća, masovne isповједi. Veliko vjersko uzbuđenje uzrujalo je državnu vlast. Komunisti su to primili kao šamar u lice.

• **Da li ste vlastitim očima vidjeli krvave suze?**

– U to vrijeme sudjelovao sam u svećeničkim rekolekcijama. Kada je navečer kod nas došao biskup **Zdzisław Goliński** sa molbom da odemo u katedralu – nisam oklijevao niti tren. Radilo se o održavanju reda u svetinji, jer je gomila bila sve veća. Osim toga strahovalo se od provokacija od strane Ureda sigurnosti (UB). Zahvaljujući toj odluci cijeli sljedeći dan proveo sam stoeći pred slikom Majke Božje. Točno sam video uzdužnu mrlju prisutnu na Marijinom licu. Započela je iznad obrve desnog oka i dosezala do visine jagodice ...

• **Ubrzo nakon toga sa radom započelo je povjerenstvo, čiji zadatak je bio istraživanje nesvakodnevne pojave.**

– Povjerenstvo je osnovao biskup Goliński. Tom tijelu su pripadali između ostalog: povjesničar umjetnosti, lokalna slikarica, kemičar, liječnik, a od strane Crkve – kancelar Biskupske kurije. Nakon provedenih analiza utvrđeno je tek toliko, da karakteristična navlažnost na slici ne sadrži sol prisutnu u suzama. Povjerenstvo je utvrdilo da je to „prozirna tekućina nepoznatog podrijetla”...

• **Reakcija vlasti bila je represija. Uhićena su dva vikara, crkvenjak, časna sestra. Svećenik Tadeusz Malec proveo je godinu dana u zatvoru bez sudske presude.**

– To je istina. Školski kolega Malca bio je visoki dužnosnik Ministarstva Javne Sigurnosti, **Adam Humer**. Staljinistički zločinac poznat po mučenjima zatvorenika. Taj Humer posjetio ga je u tamnici sjedišta Ureda sigurnosti u Lublinu te je predložio ponudu „koja se ne odbija”: *Izlaziš ako*

posvjedočiš da je čudo izmislio biskup. Malec je naravno odbio, jer je znao, da to nije istina. – U tom slučaju istruniti ćeš u toj tannici – čuo je na odlasku. Svećenik je nedavno preminuo prirodnom smrću na slobodi (pušten je nakon 12 mjeseci uslijed intervencije primasa Stefana Wyszyńskiego). Humer je pak – u 90-tim godinama za počinjene zločine optužen i osuđen na sedam i pol godina zatvora – preminuo tijekom stanke u izvršavanju kazne.

• **Da li se u tom ozračju terora moglo poduzimati ikakve pokušaje da se čudo precizno istraži?**

– Svi su strahovali od represija, no neke probe su bile poduzimane. Ja znam za još jednu. U sjemeništu u Lublinu stanovaо je tada svećenik prof. Bolesław Radomski, bivši student Tehničkog Fakulteta u Lavovu. Zaintrigiran time što se zbilo u katedrali, odlučio je fotografirati „čudesnu sliku“ uz pomoć specijalnih filtera u boji. Njega je općenito fascinirao koncept fizičkog mjerjenja duhovnih, vjerskih doživljaja. Nažalost kada je u zatvorenoj crkvi, u potpunoj tajnosti pred slikom postavljen stol sa aparaturom za slikanje, iz neobjašnjenih razloga cijeli taj uređaj pao je na pod... Došlo se do zaključka da to nije bio slučaj pa se odustalo od „znanstvenog“ istraživanja čuda.

• **Svećeničke Nadbiskupe, koju ulogu ispunjavaju čuda u svijetu i životu ljudi? Da li Bog, koji je transcendentan, može direktno utjecati u poredak stvorenja?**

– Pa, Stvoritelj ne izvodi takva čuda na naš zahtjev. To su prije „iznimke od pravila“. Jednom sam posjetio Lourdes i tamo sam čuo, da se istinito čudo događa u tom svetištu statistički jednom u pet godina. Kod nas, pretpostavljam, to izgleda slično, međutim pridajemo premašu važnost izradi neophodne dokumentacije. Na primjer u našoj biskupiji, u mjestu Wąwolnica, već na dan krunidbe statue Majke Božje 1978 godine zabilježen je niz ozdravljenja.

Tada sam zamolio župnika, da te informacije dokumentira, izrađuje izvješća. Od tada dokumentirano je oko sto šezdeset sličnih slučajeva, no neki od tih događaja su posve sigurni. Ne spominjem ovdje preobraćanje, jer je to subjektivna stvar, koncentriram se isključivo na očigledna fizička iscijeljenja. Ona moraju uvjeriti svakog. Ako "čudo iz Lublina" ocijenimo kao cjelinu, smaram, da se Božji utjecaj dogodio. A da li se može ozbiljno tretirati samu činjenicu pojave „suza“? Smaram, da uzimajući u obzir činjenice ozdravljenja, koja su se zbog toga dogodila, posve sigurno. Bog nam se često obraća kroz znakove.

• **No, Crkva je vrlo oprezna pri odlučivanju o istinitosti čuda. Govori se da su po tom pogledu najveći "nevjernici" ... svećenici. Koji kriteriji moraju biti ispunjeni, da bi se fenomen priznao kao natprirodni utjecaj?**

– Od velikog značaja je u tom slučaju liječnička potvrda. Tek, kada liječnik jasno izjavlji, da medicina to nije u stanju objasniti, zasjeda teološka komisija i traži natprirodna objašnjenja. Ta Komisija govori u ime Crkve, a svatko od nas može imati po tom pitanju vlastito gledište i govoriti u vlastito ime.

Valja se usredotočiti na očigledna tjelesna ozdravljenja, ona moraju doprijeti do svakoga

• **Postoji veliki broj takozvanih "privatnih ukazanja"(oko 1000). Crkva je samo neke od njih priznala kao natprirodne: Guadelupe, Lourdes, Fatima, Akita, Kibeho, La Salette, Gietrzwałd...**

– Ako je netko doživio ukazanje, za njega – privatno – to može biti osobito čudo. No, ja ne moram u to povjerovati, osim ako imam prema tom čovjeku potpuno povjerenje. Međutim, sagledavajući stvar u konačnoj perspektivi, to nije argument za moju vjeru. Pogotovo da veliki broj ljudi pati od psihičkih bolesti te doživljava priviđenja. S druge strane u većim grupama bilježi se fenomen zbirne sugestije.

Određene sposobnosti (osjetljivost na zračenje) su nasljedne. To je prirodni dar od Boga, koji ljudi posjeduju u različitim stupnjevima intenziteta. U minimalnom stupnju svi njime raspolažu. Međutim samo oko 20% zemaljske populacije karakterizira se njime u takvom stupnju, da može pomagati sebi i drugima. Obzirom da taj dar prirode ne posjeduju svi u tako velikom intenzitetu, zato za mnoge to nije znanstveni problem. Ipak, za ovih 20% čovječanstva, radiestetski nadarenih, to je stvarnost naprsto očita i eksperimentalno spoznatljiva. **Ne korištenje tog Božjeg dara bilo bi uvredom dobrog Stvoritelja. Ne pomaganje drugim ljudima bilo bi grijehom nemara (...).**

Tumačenje posljedica bioterapije kao rezultat djelovanja autosugestije (psihološki placebo efekt) je pogrešno, jer bioterapeuti pomažu također djeci i nesvesnim ljudima te životinjama. Pripisivanje posljedica njihovog djelovanja zlom duhu je besmisleno. Zli duh djeluje tamo gdje čovjek otvara pred njim svoje srce: nema pristup prema ljudima koji žive u Božjoj vjeri(...).

Da li katolici smiju koristiti usluge (...) iscjelitelja i radiestezista? **Zasigurno da.** Pa to su aktivnosti uz korištenje prirodnih sposobnosti ljudske prirode date nam od strane Stvoritelja za naše dobro. Određene nedoumice u ovom pogledu pokrenuo je dekret Kongregacije Svetog Oficija X 26 ožujka 1942 godine, koji zabranjuje svećenicima davanje savjeta na temelju radiestezije. Dekret se odnosi isključivo na svećenstvo, a ne i na laike (...). U tom slušaju koristimo dar prirode, dakle dar od Boga za naše dobro. Dekret o kojem je riječ ne negira i ne zabranjuje potrebe znanstvenih istraživanja iz područja radiestezije, stoga priznaje njezino postojanje.

U odnosu na kler, Crkvena zabrana ima disciplinarno obilježje. Radi se o zaštiti autoriteta svećenika kao slugi Božjeg, pozvanog za obavljanje vjerskih obreda. Taj autoritet se nesmije zlouporabiti za nevjerska djela (...).

Što je (...) bioterapija, koja se također naziva prirodnom medicinom? Tim nazivom obuhvaćamo niz formi djelovanja na bolestan organizam, kako bi mu se poremećena zdravstvena ravnoteža obnovila. Ona ne pretendira ka naslovu alternativne medicine u odnosu na akademsku medicinu. Želi joj jedino potpomagati i eventualno upotpunjavati. Ona je postojala ranije i starija je od svoje sestre, akademske medicine, koje upotrebljava različite napredne tehničke uređaje. Ipak je i dalje prakticirana u brojnim državama svijeta, često u skladnoj simbiozi sa konvencionalnom medicinom. Samo su u našoj državi te dvije medicine sukobljene, zasigurno na štetu objiju strana, posebice za bolesnike.

Više informacija na temu bioterapije i radiestezije prezentirao sam u referatu predstavljenim na sjednici Znanstvenog Društva KUL. Objavljen u tisku pod naslovom "Psychotronika – problem czy tajemnica?" Prijevod naslova: „Psihotronika – problem ili tajna?” u časopisu "Ateneum Kapłańskie" (R.79 : 1987, 1.109, s.324-334). Također sam toj tematici posvetio II poglavje pod naslovom "W kręgu świata widzialnego i niewidzialnego" Prijevod naslova: "U krugu widzialnego i niewidzialnego świata" u mojoj knjizi "Poznawać w świetle wiary" Prijevod naslova: "Upoznawati u svjetlosti vjere" (Warszawa 2003, s.37-92).

Dio članka svećenika nadbiskupa Bolesława Pylaka
Moj hobi – radiestezija i bioterapija

• Svećeniče Nadbiskupe, da li čuda ukazanja mogu biti objašnjena na temelju znanosti, bez pripisivanja natprirodnim čimbenicima?

– Znanost istražuje isključivo to, što se nalazi u području prirode. *Nad-priroda* to je potpuno drugi svijet. U natprirodni svijet, Božji svijet, možemo doseći molitvom, no od tamo također mogu dolaziti k nama određeni znakovi. Znakovi predviđeni jednom čovjeku, ponekad mnogima. Na primjer iskustva Sestre Faustine bile su poruke upućene cijelom društvu. U takvim slučajevima Crkva uvijek sučeljava situaciju sa Evandeljem, jer je tamo sve objavljeno. Ako su privatna ukazanja u skladu sa učenjima Evandelja, njih se smatra istinitim. Može se stoga reći, da su čuda znakovi prisutnosti Boga u svijetu, a njihova se uloga svodi do podržavanja onih, koji odlaze na sastanak sa Stvoriteljem.

• Međutim, postoje slučajevi – primjerice Međugorje ili Garabandal – kada Crkva izbjegava jednoznačno izjavljivanje po pitanju istinitosti ukazanja, koja su se tamo dogodila.

– Crkva ne smije temeljiti svoju vjeru na izjavi nekog, čak i najpouzdanijeg čovjeka. To, što je on doživio, treba suočiti sa javnim ukazanjem. Ako se ovi sadržaji poklapaju, stvar je jasna.

• Da li Vi, Svećeniče Nadbiskupe, vjerujete u čuda?

– Ja svaki dan služim Svetu Misu i to je najveće čudo koje doživljavam u životu. Govorim o žrtvi, koju prisutan na oltaru Isus Krist polaže za nas. Nevjernik to neće primiti na znanje, no za mene upravo to je čudo. Živimo u krugu Božjih Tajni, one su vrlo blizu nas. A što se tiče fizikalnih čuda, čini mi se, da Gospodin Bog ponekad daje znakove. U svijetu postoji puno nevidljivih utjecaja. Mnogo puta sam ih osobno doživio.

• Da li je radiestezija, koju prakticirate, također način manifestiranja tih teških za shvatiti utjecaja?

– Reći će ovako: pomoću radiestezije uvijek obuhvaćam samo **taj** svijet. Netko me čak jednom upitao, dali se sa viskom može istražiti *drugi svijet*? Ali ja pitam: čemu? Pa ne možemo pomoći bićima s ove *druge strane*. To je samo glupa znatiželja. Moja prepostavka je: darove Prirode treba koristiti ovdje, a taj *drugi svijet* prepustiti Bogu.

• U kojim okolnostima ste otkrili svoje radiesteziske sposobnosti?

– One su se pojavile iz potrebe spašavanja mog zdravlja. U principu sam se isticao dobrom fizičkom kondicijom, međutim u 40 godini života započeo je period raznih oboljenja. Živio sam tada u zgradi sjemeništa u Lublinu. Prošao sam operaciju žučnog kamenca, još uvijek sam bio bolestan. Tek mi je poznati redovnik radiestezista otvorio oči i ukazao uzrok mojih boljki. Ispostavilo se da sam mnogo godina spavao na vodotoku, koji štetno djeluje na živi organizam. Posljedice su bile očite – živčani sustav i cijelo tijelo reagiralo je bolestima. Od onda sam se počeo zanimati za radiesteziju.

Radiestezija i bioenergoterapija vezane su sa svjetom prirode. Nemojmo komentirati stvari o kojim nismo upućeni

• Određen dio svećenika i redovnika ima negativan odnos prema korištenju viska, tvrdeći da je to "energija zlog".

– Poznati radiestezista iz Lublina **Zdzisław Klimkiewicz**, koji je izgradio uredaj za niveliranje štetnog zračenja vodotoka, napisao pismo Svetom Ocu Sv. **Ivanu Pavlu II** sa pitanjem, da li je radiestezija u suprotnosti sa katoličkom vjerom. Dobio je odgovor poslan od svećenika **Stanisława Dziwisz**: „Vi se bavite radiestezijom, kako o tome piše. Ako to treba služiti dobrobiti ljudi, tada valjda nema u tome ništa loše, što bi bilo u suprotnosti sa katoličkom vjerom (...) u čovjeku ima puno mogućnosti i Gospodin Bog nije mu zabranio korištenje razuma za plemenite ciljeve...“. I tako smo dobili odgovor samog Pape. Pismo je potpisao svećenik Dziwisz, no to je bilo pitanje upućeno nasljedniku Sv. Petra.

• **Konkretno pitanje i konkretan odgovor.**

– Točno. Usput rečeno znam, da u Krakowu, tamo gdje je obično noćio **Karol Wojtyla**, krevet je bio postavljen na vrlo lošoj poziciji i časna sestra, koja se razumjela u radiesteziju, pomaknula mu je taj krevet. Jednom, također kardinal **Franciszek Macharski** zamolio me da sa viskom provjerim položaj njegove sofe. U Warszawi, u kući biskupa, nadbiskup **Józef Michalik** također je imao ne baš najbolje mjesto... Dakle sumirajući: sa tim odnosom crkvene hijerarhije prema radiesteziji nije uopće tako loše. Doduše, čuo sam da je biskup u Katowicama zabranio jednom svećeniku djelatnosti takve vrste, no ja to shvaćam kao zabranu otvaranja ureda takvog profila. Medicina je medicina i to treba prepustiti liječnicima. Međutim, ne vidim prepreku da se neki svećenik ne bi mogao osobno koristiti viskom. Ako me netko zamoli da mu pomognem, moja je obaveza pomoći.

Prijevod pisma od svećenika Stanisława Dziwisz:

S desne strane pisma žig

S desne strane pismo napisano rukom:

*„Sam Bog... povjerio Djevici iz Nazareta, dajući joj Sina svoga u otajstvu Utjelovljenja“
 Redemptoris Mater 39.*

Sa željama i blagoslovom za Božić u Marijanskoj godini 1987

*Ivana Pavao II
 papa*

S lijeve strane štampani tekst:

Poštovani Gospodine,

Uzvraćam božićne i novogodišnje želje.

Vi se bavite radiestezijom, kako o tome piše. Ako to treba služiti dobrobiti ljudi, tada valjda nema u tome ništa loše, što bi bilo u suprotnosti sa katoličkom vjerom. Prakticiranje praznovjerja je grijeh. Ne smatram, da Vi djelujete na taj način, a u čovjeku ima puno mogućnosti i Gospodin Bog nije mu zabranio korištenje razuma za plemenite ciljeve, koje ne vrĳeđaju Boga.

Sa poštovanjem,

- potpis nečitak -

Svećenik Stanisław Dziwisz

P.S. U vezi dolaska ovdje radi istraživanja- ne vidim potrebe.

- Pokraj teksta nečitka zabilješka -

Stranica 7 od 10
Broj ovjere 9/04-17
Datum: 23.04.2017.

Odgovor svećenika Stanisława Dziwisa upućen radiestezisti iz Lublina Zdzisławu Klimkiewiczu, koji se nakon izgradnje uređaja za niveliranje štetnog zračenja vodotoka, obratio papi Ivanu Pavlu II sa pitanjem, da li je radiestezija u suprotnosti sa katoličkom vjero.n. Izdana 2003 g. knjiga svećenika Nadbiskupa Bolesława Pylaka „Upoznavati u svijetu vjere”, u kojoj se između ostalog nalaze razmatranja posvećena radiesteziji i bioenergoterapiji.

- Katolici u Poljskoj žive u nedoumici. Naime, od jednog dijela svećenstva čuju (uglavnom u određenoj radijskoj postaji) da su radiestezija i različiti oblici prirodne medicine znakovi magije ...

– Zagovornici takvih stavova često se oslanjaju na autoritet Crkve. Govore da Kongregacija u Vatikanu, dakle najviši ured Crkve, osuđuje radiesteziju i prirodnu medicinu kao praznovjerje. To pogrešno i štetno mišljenje nameće također masovnim medijima Crkve. Na primjer jedan svećenik piše: „Raznovrsni visci, psihoterapija? To je sve odvratno” (Tjednik „Niedziela” od 12 veljače 2006). Drugi pak te stvari zove „grijehom – jer čovjek traži spasenje izvan Krista – u različitim energijama, meditacijama, drvcima sreće, talismanima, vradžbinama, dragim kamenjima” (Tjednik „Niedziela” od 11 lipnja 2006). U takve prakse uvrštavaju i homeopatiju. Još jedan otac piše članak pod naslovom: „Visak iznad kotleta” (Tjednik „Gość Niedzielski” od 26 ožujka 2006). Kao poanta tog kratkog pregleda neka posluži ocjena radiestezije obavljena od strane direktora Centra za Proučavanje Novih Religija „Rafael” iz Krakowa. On kaže: „Sa gledišta znanosti radiestezisti su prevaranti. Varaju ljude, koristeći njihovu naivnost”, medicinsku radiesteziju nazivajući šarlatanstvom!! (Časopis „Nasz Dziennik” od 13 veljače 2001).

Ne vidim prepreku da se neki svećenik ne bi mogao koristiti viskom. Ako me netko zamoli da mu pomognem, moja je obaveza pomoći.

• Razumijem da Vi ne dijelite ta gledišta?

- Priznajem da sam iznenađen stavom tih svećenika, koji negativno ocjenjuju radiesteziju i bioenergoterapiju, ne poznući njihovu prirodu. U drugim zemljama zabilježen je otpor u odnosu prema alternativnoj medicini, no to su se javljali predstavnici konvencionalne medicine. Jer se ovdje radi o **medicinskom problemu**, a ne vjerskom! Prirodna medicina je stara toliko, koliko i čovječanstvo i dalje nju koristi 80% populacije na zemlji. Konvencionalna medicina je znatno mlađa. U Sjedinjenim Američkim Državama te zemljama Zapadne Europe obje te grane znanosti, nakon razdoblja rata između njih, koegzistiraju i surađuju. Na 75% medicinskih fakulteta u SAD-u predaje se i različite smjerove iz prirodne medicine. Parapsihologija također se izborila za mjesto u nizu učilišnih znanosti. U našoj zemlji smo u kašnjenju. Smatram da sa vremenom i kod nas dvije posvađane sestre: akademska i prirodna medicina će se pomiriti. Naime jedan je bolesnik i jedna je skrb za njega, odnosno jedna medicina.

• Zašto onda veliki broj svećenika kritizira nešto što ne pozna?

– Moram ovdje naglasiti jednu stvar: mi, svećenstvo, ako izražavamo mišljenje na spomenute teme, činimo to ne kao predstavnici Crkve, jer su **radiestezija i bioenergoterapija povezane sa svijetom prirode**. Na sličan način i ja govorim o tim stvarima ne kao biskup, nego taj, tko pozna te probleme iz svog vlastitog iskustva. Kada čujem ili čitam negativna mišljenja o radiesteziji, kao ove citirane malo prije, sjetim se latinske poslovice: *Si tacuisses, philosophus mansisses* – kad bi šutio, smatrali bi te filozofom i ne bi se znalo za tvoju glupost. Stoga nemojmo izražavati mišljenje u stvarima, sa kojima nismo upoznati. Neznanje ne odobrava širenje pogrešnih mišljenja.

Stranica 8 od 10
Broj ovjere 9/04-17
Datum: 23.04.2017.

Iznenaden sam stavom tih svećenika, koji negativno ocjenjuju radiesteziju i bioenergoterapiju, ne poznajući njihovu prirodu, pogotovo što često pozivaju se na autoritet Crkve. To pogrešno i štetno mišljenje nameće također masovnim medijima Crkve.

Nadbiskup Bolesław Pylak

POZNAWAĆ
W ŚWIETLE
WIARY

Prijevod naslova:
Upoznavati u svjetlu vjere

Izdana 2003 g. knjiga svećenika Nadbiskupa Bolesława Pylaka „Poznawać w świetle wiary” (prijevod naslova: „Upoznavati u svjetlu vjere“), u kojoj se između ostalog nalaze razmatranja posvećena radiesteziji i bioenergoterapiji.

• Da li možete navesti neki primjer iz svoje prakse, koji bi potvrđivao učinkovitost radiestezije kao metode?

– Dakako. U jednom samostanu redovnik je preminuo u 46 godini života. Tako se poklopilo da je to bio moj stalni isповједnik. Nakon par godina također i njegov nasljednik oprostio se sa ovim svijetom. Jako sam se zabrinuo i napravio sam radiestetski pregled mjesta, gdje je bio njihov krevet. Uspostavilo se da je ispod njega prolazio vodotok, zajedno sa križanjem štetnih geopatskih linija. Za organizam bilo je to dvostruko zlo. Stoga, kada se u sobu uselio već moj treći isповједnik, instalirao sam u njoj odzračnik. U međuvremenu u samostan je došao mlađi redovnik. On je taj odzračnik shvaćao kao *magiju*, ne pitajući nikoga za dopuštenje, sklonio ga je, a nakon čega, mislim, uništio. Dogodilo se da je stanovnik te sobe uskoro preminuo. Usudim se reći, da je taj redovnik – zasigurno nesvesno i u dobroj namjeri – doprinio bržem prelasku svog brata u Božji svijet vječnosti.

Fotografija:

Fot. Waldemar Sulisz

Katolici smiju koristiti usluge iscjelitelja i radiestezista

• **Ponekad neznanje zna biti opasno.**

– Moglo bi se reći: smrtonosno. Ja razmišljam ovako: svatko zna, da imamo pet čula, ali da li ne postoji i šesto? Daltonista ne vidi boje i za njega crvena boja ne postoji. Netko ima *šesto čulo* i može čak vidjeti auru. U Rusiji se uređaji za snimanje aure i dijagnosticiranje bolesti na taj način, nalaze već službeno u bolničkoj opremi. Smatram, da ćemo dostići takvu fazu, kada spoznaja ovih činjenica bude znatno veća i indirektno dostupna svima. Liječnik kaže: ako bi svatko mogao utvrditi postojanje *šestog čula*, znanost ne bi okljevala da to prihvati. Nažalost, nema svatko tu osobinu. Po mom mišljenju to su pitanja nasljedstva. Na primjer moj otac imao je sličan dar, također i brat, i ako u znatno manjem stupnju. Ja tu računam količinu pokreta viska. Ako netko ima više od toga, to znači da je *osjetljiv*. No, ima i takvih koji imaju dvjesto i mogu učinkovito pomagati drugima. U tom području isticalo se puno svećenika, isto tako i u Poljskoj. Međutim ima i svećenika kao na primjer jezuita otac Aleksander Posacki, koji na sve ima jedno objašnjenje: vrag, vrag i još jednom vrag! Da barem tvrde da je to njihovo privatno gledište, no oni drže da propovijedaju nauku Crkve. **To nije nauka Crkve, vjerujte mi!**
 U nijednoj teologiji nisam naišao na niti jednu riječ na tu temu. Prije nekog vremena napisao sam ocu Tadeuszowi Rydzykowi, direktoru Radia Maryja u Torunu: Dopuštate da izjavu daje svećenik Posacki, on ukazuje problematiku sa jedne strane. U ime istine, dopustite i druge u raspravu.

• **Je li odgovorio?**

– Nemam odgovor i vjerojatno neće ga više biti. Dva puta sam pisao.

• **Znam da od samog početka čitate "Nieznany Świat". Kako ocjenjujete naš mjesecnik?**

– To je jedan od časopisa, koji otkriva *nepoznati teren* i čini to na stvarno visokoj stručnoj razini. Čitam vas vrlo pozorno, a neki članci, koji su objavljeni u časopisu znatno šire moje znanje. Radite svoj posao dobro.

Časopis "Nieznany Świat" koji otkriva *nepoznati teren*, čini to na stvarno visokoj stručnoj razini. Čitam vas vrlo pozorno, a neki članci, koji su objavljeni u časopisu znatno šire moje znanje. Radite svoj posao dobro.

• **Hvala na razgovoru.**

Bilješka urednika: Predlažemo da oni Čitatelji koji svakodnevno od strane klera (npr. župnika ili drugih svećenika iz svoje župe) doživljavaju izraze mržnje ili averzije prema radiesteziji, bioenergoterapiji i tome slično, naprave kopiju tog intervjeta ga uruče onima o kojima je riječ.

Ja, Klaudia Teresa Staworzynska Raić, stalni sudski tumač za poljski jezik, imenovana rješenjem predsjednika Županijskog suda u Rijeci, broj 04-Su-693/2013, od 2014 godine, potvrđujem da gornji prijevod potpuno odgovara izvorniku sastavljenom na poljskom jeziku.

Rijeka, 23.04.2017.
Broj ovjere 9/04-17

